

IN DAT HEMDJE ZO RECHTOP

POËTISCH DAGBOEK
IN DICHTERLIJKE GEVOELSIMPRESSIES
VANAF 2000 tot 2021

Kees Leeuwerink

© 2021 lettervogel
2022 2^e druk

ISBN: 978-94-6247-258-7
NUR: 306

INHOUD:

- 007 **GEDICHTEN 2000 - 2010**
- 008 PERGOLA
- 009 IN DE COMPUTER
- 010 "HET" VREEMDE MEISJE
- 012 ALLERLEI OVER "HOUDEN VAN"
- 017 KLOPT HET WEL DAT...
- 018 WAT BLIJFT ER OVER HIJ BESEFT
- 019 KIKI TEGENSTELLING
- 020 AVONDVERBLIJF
- 021 70 JAAR EN DE VERGANKELIJK HEID
AFSCHEID
- 022 LENTE, APRIL HERFST
- 023 VANUIT DE CABINE CALEIDOSCOOP
- 026 DE STAD
- 028 ZO DE LETTERVOGEL
- 029 HET LICHAAM VAN DE GEEST
- 036 TJE...TJE
- 037 EEN HOUDING VAN AFSCHIED DE TIJD
- 038 BEVRIJD UIT HET KEURSLIJF
- 039 OM LIEF TE HEBBEN OP DEZE ANTIEKE
LOCATIE
- 040 VERLICHT GEWICHT
- 041 DE VERSTARRING DE MORGEN
- 042 DE KERK BINNEN EN BUITEN
- 043 WEGGAAN BEMINT EER GE VERZINT
- 044 DRALENDERWIJZE
- 045 HIJGENDE HUID
- 047 HET GESPREK

048 HOE TALLOOS DE MOGELIJKHEDEN ZIJN
049 TEKENS VAN LICHT DE HEER EN ZIJN HOER
050 "ACH JA" ZO DE TIJD IS ONTGONNEN
051 LIJF EN LEDEN ONTROERING
052 HET VERHAAL
053 NOG STEEDS IN DUUR TE ZIJN
054 IK BEN HET LEVEN
055 IN DIT CAFÉ DE MOEDER
056 HET KLEINE SLAAPKAMERRAAM
057 VOOR DE GROTE STILTE
 OP HE DUINGRAS DER NATUUR
058 WATOU IN BELGIE
059 STERVENDE SEPTEMBER
 TUSSEN 17 EN 18 SEPTEMBER
060 DOOD VAN EEN VRIEND
061 OPRUIJEN SCHEIDEN WEGGOOIEN
NA EEN LEVENSBEDREIGENDE OPERATIE
063 VERBLIJF IN BOS BIJ DONKER
064 STAPTE NERGENS UIT DE TUIN
AAN HET STRAND GELEGEN
065 IK DOOF HET LAMPJE
067 BEVRIJD UIT HET KEURSLIJF
067 ADEM
068 HAAR MONDHOEKEN KRULLEN ZICH
 IN AFWACHTING VAN HET ZWIJGEN
069 STEUNEND OP WARME LUCHT
 MAAR ACH JA, WAT BLIJFT ER OVER
070 STUWENDE STELLING LIJF EN LEDEN
071 JE TE ONTDOEN
VERSCHROMPELDE SCHRIKBARENDHEID
072 MAAR ACH JA PRUTTELENDE PRIEGELAAR

073 DE GEEST EN HAAR RUIMTE
074 WAT BLIJFT ER OVER

075 **GEDICHTEN 2010 - 2016**
DE STILTE

078 ZWALKENDE ZINTEKENS...
079 DINGEN WAARAAN IK HING
080 IN DE VERTE
081 ZANDGEBAKJES
082 SHE
083 A SONG FOR SHE
084 ULTIEME SCHOONHEID
085 WHAT TO SAY
086 GOTIEK GENOEG
087 WAT ONGEKEND MOOI
088 DE GELATEN-HEID
089 TE HOUDEN VAN
090 "SHE"
091 NAAR MENSEN LUISTEREN
092 BEGRIJPEN IS VOELEN DAT HET MOOI... IS
ROND

094 **GEDICHTEN VANAF 2017**
IK WEET HET NIET

095 ZEG MAAR JA STUDENTEN SCHRIJVEN EN
ZIJN STIL
096 TALENT WEET WANNEER HET MOET
STOPPEN
098 JIJ VAN TOEN, VAN NU EN VAN DE
TOEKOMST

099 HET ONVOORSTELBARE VAN LEVEN EN
DOOD JIJ EEUWIG AANWEZIGE
100 NU ONS AFSCHIED
101 IK ZIT IN EEN PARK
103 JIJ KIJKT DOOR EEN OPEN STEEN
104 OUR SONG 'LEMON AND TOMATO'
105 ZONDER VOORBEDACHTE RADE
106 ZO
108 WIL OPGEVANGEN WORDEN
109 ZIJ EN IK
112 IK HIER ZIT
115 ALLES OMDAT IK BESTA
116 WAT HUIL IK HEERLIJK VEEL DE STEM
117 OVER 'WAT LEVEN' HEET
118 HET IS EEN WRANGE GRAP
119 STEEDS WEER PRESSEN HAAR LIPPEN
121 ZIJ ZIT AAN EEN BAR
124 LIEFDE, LEVEN EN DOOD

**De gedichten hebben weet van de niet te vergeten
speciale momenten van omarming van de schoonheid
in de loop der tijd.**

GEDICHTEN 2000 - 2010

(Zie bundel: 'LETTERVOGELS' (2001/2002)

Herziene uitgave volgt in Eigen beheer LETTERVOGEL
Verzameling gedichten met levensbeschouwelijke
achtergronden.

Zie "ZWANGERE TAAL' (2003/2004)

Het ongeboren leven in de verbeeldingswereld.

Uitgever Aspekt 2017

ISBN: 9789463381789 NUR:301

Literaire roman over het beschouwelijke en dichterlijke
van taal.

Herziene 2^e druk volgt in Eigen beheer LETTERVOGEL)

De gedichten uit deze boeken zijn niet in deze bundel
opgenomen.

Om even van letters los te zijn
vliegt de lettervogel op

*Na 2000 wordt getracht de geschiedenis hiervan te
vangen.*

DE PERGOLA (Sicilië)

Parerend de roep der anderen
zit ik in het krachtenspel
van de plek onder de pergola

In die krachten speel ik mee
in een structuur
zoals mijn denkpatroon

Ik voel mij thuis

Niet meer treft mij
het verzoek der anderen
(zij willen voedsel halen, te ver van hier)

Het is voor mij nu
geen bezoeking meer

Ik word gevoed

Later schuiven vrienden
zwijgend aan

Zij voelen in zichzelf
het krachtenspel

En laten mij

IN DE COMPUTER

wordt de tijd ingeslikt

Mijn heilige woorden
zijn vervlogen

Geen veilig keurslijf meer

Misselijk en benauwd
staat op mijn lijf
het keurslijf afgedrukt
Ik ben van steen

Tot vulkanisch
steeds warmer, warmer
mijn schrik van steen
geen stand kan houden

Uitbarst en wegvloeit

Mij openbaart

Ik schrik mij vrij

"HET" VREEMDE MEISJE

Wiettent, rokende, zij
Geur van geconcentreerde natuur
Parfum van een sfeer
House-digitaal ritme
met begeleidende uithalen van zinnen
en geluiden van levenden daarbij
Welk "Het"?
Ritmisch het, dromend het
erotisch het, vergankelijk het,
verwachtingsvol het?
Zinvol- of andersom het?
Waar in zij rookt en ik schrijf
Haar joint, mijn pen

Tot de tijd voor vandaag
weer voorbij zal zijn
en ik naar Amsterdam terugkeer
en zij naar haar verblijf in deze plaats,
Haar tafel, stoel en bed
Haar geluidsinstallatie

Haar begeleiders
Haar kritiek en stille hoop
Haar beelden in elk patroon van het interieur

Haar wereld, waarin zij helderziende is
Waarin zij praat
over de geesten van vroeger
en de nog komende, die voortleven

in elk ding, elk lichaam
Haar grote wereld, waarin haar geluk
tegelijkertijd haar handicap is
met de andere buitenwereld
waarmee het niet altijd
vaak niet, in overeenstemming schijnt
"blijkt", aldus de buitenstaanders

Maar zij, zij zal het kloppend maken!
Hierin rookt zij door
Tot de tijd van deze dag voorbij is
En zij zal slapen tot de nieuwe dag
Met de nieuwe tijd
En opnieuw zal ze aanpraten
tegen de mensen om haar heen
En als er iets niet kloppen wil
huilt ze weer, diep en gemeend

En zij maakt haar haren nog woester
om helemaal "een zichzelf" te zijn
Voor de jongens, de jongens van toen
en de jongens in het verschiet

die zij in de lichamen van de anderen ziet
Waartoe de lichamen dienen
Waarin de buitenwereld
voor haar bestaat en is
Haar grote wereld, waarin haar *Geluk*
Waarin haar *Gelijk*

(Fictie, om de angst voor de aardse dualiteit te ontlopen?)

ALLERLEI OVER "HOUDEN VAN":

*~Wees niet bang
Ik ben jou
Jij bent ik
Hoe dat te scheiden?*

*~Omdat zij zich oprecht
en volledig
aan mij geeft
Als ziele geil mens
Zij daarvoor
het grote respect verdient
Zijnde mijn verantwoording
Volgens mijn werkelijke waarde
te functioneren*

*~Nu naar buiten toe
Mijn ziel te vullen
Door te drinken van de kosmos
De kosmische tepel
waaraan ik zuigen zal*

*~De naakte élégance
waarmee ze dagelijks de deur uitstapt*

*~ "Kom man" zegt de wijze stem
die wantrouwend gepieker corrigeert
Die mij terugwerpt
op mijzelf
Op waar ik niet langer op dien te wachten
(zeker niet m'n eigen ondergang)
Maar het werk dat mij wacht*

*~Zij kwam
Liefde kwam
M'n werk komt
Ik zal antwoorden
uit liefde voor mijzelf*

*~Ieder hadden wij een actieve dag
'ook dan zijn we immers bij elkaar'
Volmondig ik het beaamde*

en wil die drempel blijvend overschrijden

~Budapest

Mensen zongen

in dat thermisch bad

Wij spraken over communiceren

Het woord voorbij

Niet verbale lichaamstaal

Zwijgend begrip

Gewoon een beeld

Dat het is

~Nu is het nu

Tussen verleden en nog te verlijden

wat mij nu voor de voeten komt

Zonder plan voor het komend uur

Het niet overeen kan komen

met wat mij nu belangrijk leek

Maar belangrijker voor mijzelf is

dat ik al doe

Zeker zoals ik mij (m'n lijf) nu voel

Warm

Weet ik eigenlijk wel

dat warmte het antwoord is?

*~Ik, die daar loopt
Zit praat speelt fotografeert
Vrijt kust lacht huilt
Kortom
Blij te leven
Als warmtebron*

*~Maar zij en ik
Tussen wanhoop en kracht
Wij reeds gevormd zijn*

*Maar kunnen we het dan wel
met z'n tweeën?*

*Post telefoon privégesprek
Wie ben je?
Wie ben ik?*

*Zoekend de stilte
Ontwijkend de verlamming*

Maar naar onszelf geen overspel

~Mijn liefde

*Woorden zinnen gedichten verhalen
wat zegt het*

*Ruik geniet
Ik heb je lief*

Houdt mij dadelijk vast

*Waarom bezig
met al die dingen*

*En niet met elkaar
en wat daarmee samenhangt*

*Namelijk ons leven
Als de dingen die er zijn
Voor ons
Omdat wij er zijn
Onze dingen er zijn
Nu ons leven zijn*

*Die andere dingen
Voor ons ieder zijn*

*Ons pad kruist nu
De dingen
die ons pad
leven doen zijn*

*~Vrij ik vrij ik vrij
rit-me-rit-me- mij
ik-mij-ik-mij-ik
ik vrij is ik weg
is mij-vrij is mij
is als mij is zelf
is sprekend zelf
vrij zelf sprekend vrij*

KLOPT HET WEL DAT...

Klopt het wel
dat wij geboren en.....
Klopt het wel
er zo vaak mee bezig
dat ik twijfel
Zo vaak aan je denk
Ik soms niet weet

Dat ik ook niet weten wil
Hoe jij aan mij denkt
Liever veel liever zie en hoor
dat je bij mij bent
Mij ziet en dat het klopt
Dat, ja dat lief te hebben

WAT BLIJFT ER OVER

van behoeftige behandelingen
in het fokken van vormen
op platte plaatachtigheden

met ons verrassende kwasten
door mokkende messen
en een pruilende pen?
Door weeën van drang
gedreven overblijfselen
van drachtig driftlustigen.

Te lang in kasten gekooide
kunstachtigheden worden
pregnant gepresenteerd
in het naar nukkend nu.

HIJ BESEFT

*"Ik ben een kind"
Spelend in zijn kamertje.
Met blokken waarmee hij een wereld
in zijn hoofd bouwt.
Niemand mag er nog aankomen.
Hij noemt het filosofie en poëzie.
Benodigde benamingen om er niet alleen mee te zijn.
Zelfs bij vergankelijkheden vindt hij voldoende
troost om kind te kunnen blijven.
Te veel opgaan in die wereld gaat hij uit de weg*

en zoekt de anderen toch steeds weer op.

KIKI (Café Bergen)

Mij de kracht geeft
haar, waarvan ik houd
maar niet mee leven kan...

Haar, die meer wil zijn dan mijn kinderen
Haar kwetsing ...

Haar, die mijn wens negeerde...

...te boven te komen.

En mijzelf terug te vinden.

Mijn bestaansrecht
niet wordt aangezegd.

TEGENSTELLING

Tussen stilte en geluid
Spanning tussen tegenpolen
Als plezierig speelgebied

Terwijl ik wandel in het duingebied
De stilte voedt mijn bewegend lijf

Het geluid van mijn stem
voedt mijn denkende hersenen

Mijn lichaam beweegt, leeft, beleeft, is primair,
ervaart, terwijl ik denk
en geluid van spreken maak
In termen die bij mij passen

Ik voel mij zoals ik heet
Ik maak mij bewust van mijn aanduidend lijf
In woorden ter aanduiding daarvan

Klanken van diepzinnigheid zijn mij lief
Maar grijnzend loop ik door
Het is secundair

AVONDVERBLIJF (Bergen)

Dat het goed is, dat het is zoals het is.
Alhier, in dit donkere bos.
Ik alles heb. Genoeg, voldoende, alles is.
Mijn lichaam zich hier goed dus warm voelt.
Dat alles wat er te wensen valt, er al is.
Elk meer, overbodig is.
Veel gedachten over "meer"
de beleving van "is zoals het is", verstoort.
Al tientallen jaren lang.
Want "alles is er al" en "was er al".

Geen doel dat twijfel geeft